

عنوان مقاله:

پیش بینی باورهای فراشناختی براساس خودپنداره و خودکنترلی در کودکان مضطرب

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان شناسی خانواده و کودک (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

راضیه فنائی - کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی دانشگاه پیام نور تهران جنوب

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی پیش بینی باورهای فراشناختی بر اساس خودپنداره و خود کنترلی در کودکان مضطرب انجام شد. روش: پژوهش حاضر از نوع توصیفی- همبستگی بود. جامعه آماری که شامل دانش-آموزان دختر مقطع اول متوسطه منطقه ۵ تهران می شد که مبتلا به اختلال اضطرابی (۶۸ نفر) بودند، به روش هدفمند انتخاب شدند. ابزار پژوهش نیز پرسشنامه اضطراب اسپنس (۲۰۰۷)، پرسشنامه فراشناخت ولز (۳۰-MCQ)، پرسشنامه خودپنداره منداگلیو و پی ریت (۱۹۹۵) و پرسشنامه خود کنترلی تانجی (فرم ۱۳ ماده ای) بود. تجزیه و تحلیل داده ها با روش رگرسیون چند متغیره با استفاده از نرم افزار spss نسخه ۲۱ محاسبه شد. یافته ها: یافته های پژوهش نشان داد که خودپنداره اجتماعی، خودپنداره ورزشی، خودکنترلی توان پیش بینی باور فراشناختی را در سطح اطمینان ۰/۰۰۱ دارند و خودپنداره تحصیلی، خودپنداره ارزشی و خودپنداره قابلیت پیش بینی باور فراشناختی را ندارند. همچنین، قوی ترین پیش بینی کننده باور فراشناختی، خرده مولفه ی خودپنداره اجتماعی است. نتیجه گیری: می-توان اینگونه نتیجه گیری کرد که کودکان مضطرب با بهبود خود کنترلی و خود پنداره اجتماعی و خودپنداره ورزشی می توانند باورهای فراشناختی خود را در سطح بالایی قرار دهند.

کلمات کلیدی:

اضطراب، باورهای فراشناختی، خودپنداره، خودکنترلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524481>

